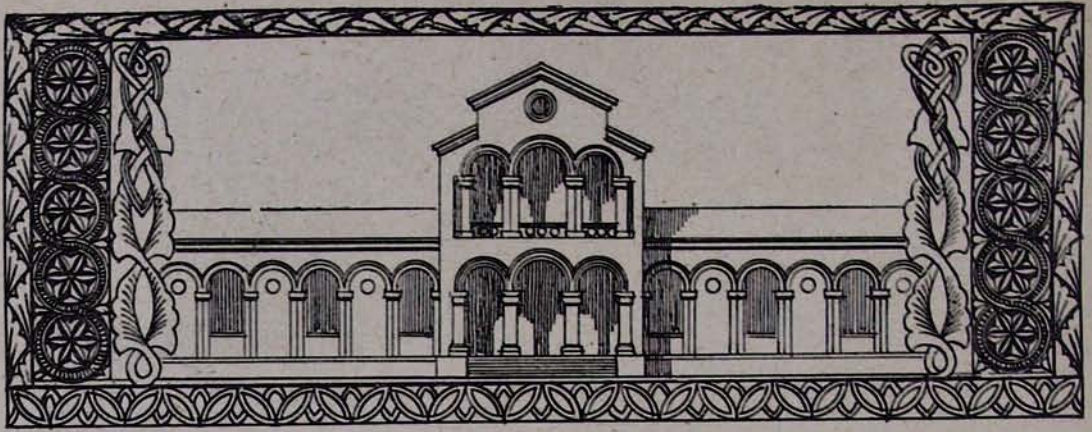

ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ ՏՈՆԸ ՄԱՅՐ ԱԹՈՌՈՒՄ

Փետրվարի 21-ին, հինգշաբթի օր, տոնն էր «Սրբոց Վարդանանց զօրավարացն մերոց հազար երեսուն և վեցիցն, որք կատարեցան ի մեծի պատերազմին»:

Ազգային-եկեղեցական մեծ տոնի առթիվ, Մայր Տաճարում, Ավագ Ս. Սեղանի վրա, եպիսկոպոսական հանդիսավոր պատարագ է մատուցում Հոգևոր ծեմարանի վերատեսուչ գերաշնորհ Տ. Հայկազուն արքեպիսկոպոս Աբրահամյանը:

Սուրբ պատարագին ներկա է հավատացյալների հոծ բազմություն:

Ժամը 12-ին Վեհափառ Հայրապետը առաջնորդվում է Մայր Տաճար:

Հանդիսավոր սուրբ պատարագի վերջում, իջման Ս. Սեղանի առաջ, կատարվում է հայրապետական մաղթանք:

Սրբոց Վարդանանց տոնը տոնն է նաև Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի անվանակոչության:

Պատարագիչ սրբազանը մաղթանքից առաջ քարոզում է համազգային տոնի ազգային-եկեղեցական մեծ նշանակության մասին, հանգամանորեն վեր հանելով Ղևոնդյանց և Վարդանանց նահատակության պատմական իմաստը: Քարոզի վերջում սրբազանը սրտագին բարեմաղթություններ է անում Վեհա-

փառ Հայրապետի թանկագին կյանքի արևաշատության, Մայր Աթոռի պաշտառության և հայրենիքի բարօրության համար:

Հայրապետական մաղթանքից հետո, Մայր Տաճարում ներկա եղող հավատացյալները ականածալի աջահամբույրով շնորհավորում են Վեհափառ Հայրապետի անվանակոչության տոնը:

Այնուհետև Վեհափառ Հայրապետը առաջնորդվում է նոր Վեհարանի իր աշխատասենյակը, որ գերաշնորհ Տ. Սահակ արքեպիսկոպոսը շնորհավորում է Վեհափառ Հայրապետի անվանակոչության տոնը:

Վեհափառ Հայրապետը, խորապես զգացված իր անվան տոնի առթիվ արտահայտված սրտագին շնորհավորություններից և բարեմաղթություններից, օրհնում է Հայոց ազգն ու եկեղեցին, հայրենի աշխարհն ու խաղաղություն, շինություն բարեմաղթում ողջ աշխարհին:

Ժամը 2-ին, Հոգևոր ծեմարանի հանդիսասրահում, Վեհափառ Հայրապետի նախագահության տակ, տեղի է ունենում գրական-գեղարվեստական երեկույթ՝ նվիրված Սրբոց Ղևոնդյանց և Սրբոց Վարդանանց՝ խնկելի հիշատակին:

Պետական հիմնի նվազից հետո, Հոգևոր Ճեմարանի վերակացու հոգեշնորհ Տ. Գրիգոր վարդապետ Եղիայանը կատարում է հանդեսի բացումը ներածական ճառով:

Ուսանողության կողմից կատարվում են օրվա տոնի խորհուրդը ոգեկոշող շարականներ, խմբերգեր, մեներգեր, արտասանություններ:

Գ. Լսարանի ուսանող Վոսմշապուհ Ջիհանյանը ուսանողության անունից կարդում է Վեհափառ Հայրապետի անվանակոչության տոնի առթիվ, որդիական երախտագիտությամբ գրված հետևյալ ուղերձը.

«Վեհափառ Տե՛ր.

Այսօր հավաքված ենք այս սուրբ հարկի տակ, տոնելու հիշատակը Վարդանանց և Ղևոնդյանց սուրբ նահատակների, որոնք 1512 տարի առաջ, մի ձեռքում սուր և մյուսում խաչ, դիմեցին դեպի ստույգ, գիտակցված մահը, դեպի անմահություն:

Համազգային այս տոնը մեզ համար կրկնակի մեծ է, որովհետև այսօր Ձերդ Ս. Օծության անվանակոչության տոնն է միաժամանակ:

Այս առթիվ, իմ վրա քաղցր պարտականություն է դրված ուսանող եղբայրներիս սրտի թարգմանը հանդիսանալ:

Երախտապարտ ենք Ձեզ, Վեհափառ Տե՛ր, որ Ձեր այնքան բազմազբաղ միջակում ժամանակ եք գտնում զբաղվելու Ձեր սրտին անշափ մոտ եղող այս կրթական հաստատությունը և աշխատում եք մեր սրտերում վառ պահել սերը դեպի Մայր Հայրենիքը և Հայրենի Եկեղեցին, որոնց համար 451 թվականին դեպի մարտիրոսություն դիմեցին Վարդանանք և Ղևոնդյանք:

Ձեր հայրական խնամքն ու գուրգուրանքը իր վրա զգում է մեզնից յուրաքանչյուրը և այդ խնամքը պարտավորեցնում է մեզ:

Այս վեհ պահին, երբ մեր վրա սավառնում է սուրբ նահատակների ոգին, մենք, Հոգևոր Ճեմարանի սաներս, խոստանում ենք մեր ուժերի ներած չափով ծառայել մեր ժողովրդին և մեր Եկեղեցուն:

Վեհափառ Տե՛ր, ընդունեցե՛ք իմ և ուսանող եղբայրներիս խորին շնորհակալությունները Ձեր հայրական սիրտ և խնամքի համար:

Ի դիմաց Հոգևոր Ճեմարանի սաների, թույլ տվե՛ք շնորհավորել Ձերդ Ս. Օծության անվանակոչության տոնը, մաղթելով երկար, քաջառողջ կյանք և մատչիլ ի համբույր Ձեր սուրբ և օծյալ Աջույն»:

Սրբոց Ղևոնդյանց քահանայից և Վարդանանց մարտիկների հիշատակի ոգեկոշման նվիրված գրական երեկոյին, օրվա տոնի խորհրդի և ազգային-եկեղեցական նշանակության նվիրված բովանդակալից ճառով հանդես է գալիս Հոգևոր Ճեմարանի գրաբար լեզվի դասախոս Սամվել Անթոնյանը:

Հանդեսը վերջանում է Վեհափառ Հայրապետի գեղեցիկ փակման խոսքով և պատգամով. նորին Ս. Օծությունը արդարորեն նախ շեշտում է Ղևոնդյանց և Վարդանանց պատմական դերը հայ ժողովրդի մեջ ազգային հավաքական գիտակցություն արթնացնելու մեջ և ապա վեր է հանում 451 թվականի հերոսամարտի եկեղեցական, մշակութային և քաղաքական հայրենասիրական նշանակությունը հայ ժողովրդի հետագա ողջ պատմության ընթացքում:

Հանդիսությունը վերջանում է Վեհափառ Հայրապետի «Պահպանիչ»-ով:

